

Motion till riksdagen

1988/89: Fi80

av Lena Öhrsvik (s)

med anledning av prop. 1988/89: 150 med förslag till slutlig reglering av statsbudgeten för budgetåret 1989/90, m. m. (kompletteringspropositionen)

I avsnittet om förnyelse av den offentliga sektorn tas samspelet mellan arbetsmarknadsåtgärder och socialförsäkringssystemet upp. Självfallet instämmer jag i att arbetslinjen bör gälla som mål inom båda dessa sektorer. Jag är övertygad om att man med ett gott samarbete och ett flexibelt arbetssätt inom de båda områdena kan nå en god bit på väg.

Vad jag vill ta upp till diskussion är en del av de metoder som figurerat i debatten. Ett förslag som diskuterats är t.ex. att en förtidspension skulle kunna utbetalas till arbetsgivaren som lönebidrag. Detta låter i och för sig sympatiskt men jag vill varna för konsekvenserna av en sådan metod.

För det första finansieras förtidspensionen till största delen med avgifter. Lönebidragen är skattefinansierade. Det enklaste är naturligtvis att öka anslaget för lönebidrag. Då sjunker kostnaderna för sjukpenning eller förtidspension troligen automatiskt. Det är enligt min mening viktigt att pengar som finansierats med avgift till ett visst ändamål också används för detta ändamål. Vill man ändra på detta kan man göra förändringar i relationen mellan avgift och skattefinansiering inom socialförsäkringssektorn.

För det andra finns en risk att — i en modell där förtidspensionen går in som ersättning till arbetsgivaren — man väljer den som har den högsta pensionen, dvs. den som har ATP. Många av våra handikappade ungdomar som idag ofta är utestängda från arbetsmarknaden kommer också i en sådan modell att stå utanför. De har nämligen i regel ingen ATP utan den lägsta pensionen.

Just nu pågår ett remissarbete beträffande rehabiliteringsberedningens betänkande och arbetsmiljökommissionen arbetar med vissa liknande frågor. Dessa förslag bör avvaktas innan man tar definitiv ställning till olika metoder.

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om samspelet mellan arbetsmarknadspolitik och socialförsäkring.

Stockholm den 10 maj 1989

Lena Öhrsvik (s)